

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/129/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120365162
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6120365162.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: W. B.K., N.. XX. XX. XXXX, C. A. S. XX, XXX XX S., zastúpený JUDr. Janou Šepeľovou, advokátkou so sídlom Námestie slobody 13/25, 066 01 Humenné, IČO: 50 495 721, o zaplatenie 2.821,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1997,01 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1997,01 eur od 10.12.2019 do zaplatenia, a to všetko mu povoľuje uhradiť v 50-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieta.

Žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 2821,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2000,- eur od 10.12.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 9.12.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48. 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splácaním či i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšie ako 90,- kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 21.8.2017 Zmluvu č. 5134261516 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázal na ust. § 497 Obchodného zákonníka. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy,

tak postupca podaním z 14.8.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 12.8.2019, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 2821,38 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2000,- eur, z riadneho úroku vo výške 711,04 eur, z úroku z omeškania vo výške 85,70 eur a z poplatkov vo výške 24,64 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal úhrady v sume 0 eur. Dlžná suma ku dňu spísania žaloby predstavuje sumu vo výške 2000,- eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2000,- eur, z riadneho úroku vo výške 711,04 eur, z úroku z omeškania vo výške 85,70 eur a z poplatkov vo výške 24,64 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v konaní neuplatňuje. Žalobca poukázal v žalobe na čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.7.2019 sp.zn. 6Cdo/113/2018 a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v spojených veciach sp.zn. C-96-17 a C-94-17.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica dňa 2.9.2020 pod sp.zn 28Up/1652/2020 uviedol, že v danom prípade sa jedná spor spotrebiteľský, pričom z pripojených listín nie je zrejmé, pre ktorú nezaplatenú splátku došlo k predčasnému zosplatneniu úveru. Namietal tiež rozsah žalovaným uhradených splátok na istinu a úroku úveru, pričom vyjadril pochybnosť, či väčšia suma nebola započítaná na poplatky a úroky. Podľa názoru žalovaného žalobca by mal v danom prípade nárok iba na istinu úveru a úrok do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaný dňa 21.08.2017 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2 000,00 eur, pričom žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 2,99 eur dňa 05.10.2017. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 0,00 eur, na poplatky bola započítaná suma vo výške 0,00 eur, na riadny úrok suma vo výške 2,99 eur a na úrok z omeškania suma vo výške 0,00 eur. Poukázal na čl. II ods. 6. Zmluvy. Pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plyní trojročná premičacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premičacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. Ďalej poukázal na ust. § 565, ust. § 103 a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s premičaním nároku žalobca uviedol, že neuplatenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo platobnou históriou preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (14.08.2019 v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanému možnosť prípadného douhradenia omeškanej splátky. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 14.08.2019 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 05.08.2019 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Vzhľadom nato, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkami, upozornil pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 12.07.2019 žalovaného na omeškanie zo splácaním pohľadávky a zároveň na oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Nakoľko žalovaný ani po tejto výzve dlžnú sumu neuhradil, pôvodný veriteľ vyhlásil dňa 14.08.2019 Oznámením mimoriadnu splatnosť. Žalobca nesúhlasí s tvrdením, že niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne

za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom, nakoľko nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba. Takyto právny názor je v rozpore s rozhodnutiami krajských súdov, ako napríklad Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 14Co/83/2012 z 11.10.2012, Rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 25Co/140/2013 z 16.10.2013, Uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/43/2014 z 10.06.2015, Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/65/2016 z 16.02.2016, Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43Cob/129/2016 z 18.08.2016, Uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/393/2016 z 30.08.2017, Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43Co/1/2018 z 25.01.2018, Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/138/2017 z 27.03.2018, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11Co/22/2018 z 28.06.2018. Žalobca zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. Úrok z úveru je v podstate cena za používanie poskytnutých peňažných prostriedkov, preto má dlžník povinnosť platiť tento úrok za skutočnú dobu ich používania, t.j. až do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi, pokiaľ si strany zmluvy o úvere nedohodli niečo iné. K predmetnému názoru smeruje aj názor o prípustnosti nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania prezentovaný v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, zo dňa 30.07.2019 sp.zn. 6Cdo/113/2018 a taktiež rozsudkami Najvyššieho súdu ČR z 25. 9. 2003, sp. zn. 33 Odo 518/2003, z 27. 6. 2007, sp. zn. 33 Odo 657/2005, a z 24. 7. 2014, sp. zn.33 Cdo 1401/2014. K vyššie uvedenému žalobca poukázal tiež na názor Krajského súdu Banská Bystrica v rozhodnutí sp.zn. 43Co/1/2018 zo dňa 25.01.2018.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok z 9.12.2019, Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvou o splátkovom úvere z 21.8.2017 a Prílohou k zmluve, súhlasom s poisťením k úveru, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Informáciou o RPMN, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 14.8.2019, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2002 v znení dodatku účinného od 1.7.2014, Produktovými obchodnými podmienkami pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. účinnými od 1.1.2015, Sadzobníkom poplatkov účinným od 1.3.2017, Výzvou z 22.8.2019, Výzvou z 12.7.2019, Platobnou históriou - výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXXX, Oznámením o postúpení pohľadávky z 10.12.2019, Pokusom o zmier z 29.5.2020 s poštovým podacím hárkom z 1.6.2020, odporom žalovaného s prílohou, a to rozhodnutím o poskytnutí právnej pomoci, vyjadrením žalobcu k odporu z 16.10.2020, vyjadrením žalobcu z 6.5.2021, vyjadrením žalobcu z 8.7.2021, vyjadrením žalobcu z 20.8.2021 s prílohou Splátkovým kalendárom, vyjadrením žalobcu z 23.8.2021 s prílohou print screenom dopytu do úverového registra, vyjadrením žalovaného zo 7.9.2021 s prílohami, a to tlačivom pre dokladovanie pomerov, potvrdením o príjme žalovaného a jeho čestným prehlásením z 27.8.2021, listinami predloženými na pojednávaní dňa 21.6.2021, a to potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné z 18.6.2021, faktúrou č. 1082021, dokladom SIPO II, potvrdenkou č. 6650913, príjmovým pokladničným dokladom z 15.6.2021, príjmovým pokladničným dokladom z 16.6.2021, faktúrou vystavenou spoločnosťou Antik Telekom s.r.o., sprievodným listom k návrhu na uzavretie poisťnej zmluvy poisťenie Moje auto, faktúrou č. 0892021, uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 6Csp/164/2020-143 z 3.6.2021, prvou stranou Rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 7Csp/58/2020, prvou stranou rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 7Csp/48/2020, Správou OR PZ vo Vranove nad Topľou, okresný dopravný inšpektorát z 23.9.2021, vyjadrením žalovaného z 23.9.2021 s prílohami, a to osvedčením o evidencii motorového vozidla, sobášnym listom rodnými listami maloletých detí, vyjadrením žalobcu z 28.9.2021 s prílohami, a to oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 14.8.2019, doručenkou, výpisom z úverového účtu, vyjadrením žalobcu z 30.9.2021 s prílohami, a to poštovým podacím hárkom č. EPH167920913, poštovým podacím hárkom č. EPH171969382, poštovým podacím hárkom č. EPH183373270, lustráciou v registri Sociálnej poisťovne z 18.11.2021 ohľadne žalovaného, odpoveďou na lustráciu v bankách týkajúcu sa žalovaného zo dňa 22.11.2021, lustráciou v registri obyvateľov týkajúcu sa žalovaného, prednesmi právnych zástupcov strán sporu a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 21.8.2017 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2000,- eur žalovanému. Výška úrokovej sadzby bola 15,90% ročne v deň uzatvorenia zmluvy banka poskytla zľavu z úrokovej sadzby - po zohľadnení zľavy 13,90%. Výška RPMN bola 17,34% ročne, priemerná hodnota RPMN bola 12,57% ročne. Žalovaný mal úver splácať v 60 mesačných splátkach po 49,07 eur, pričom splatnosť prvej splátky

nastala dňa 5.10.2017 a konečná splatnosť úveru bola 5.9.2022. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 2943,29 eur.

7. Ako vyplýva z čl. II bodu 2. Záverečných ustanovení zmluvy Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 1.7.2007. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách. Dlžník vyhlasuje tiež, že pred podpisom tejto zmluvy bol zo strany Banky písomne informovaný o zmluvných podmienkach podľa § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to prostredníctvom Formuláru pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere.

8. Ako vyplýva z čl. III bodu 1. Záverečných ustanovení zmluvy súčasťou Zmluvy sú: a) Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s., s účinnosťou od 1.1. 2015 (ďalej „VOP“), b) Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s., s účinnosťou od 1. 1. 2015 (ďalej „POP“), c) Sadzobník d) podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt poskytuje.

9. Podľa čl. III bodu 2. Záverečných ustanovení zmluvy súčasti Zmluvy sú prístupné na Obchodnom mieste a na www.slsp.sk <<http://www.slsp.sk>>.

10. V zmysle čl. III bodu 4. Záverečných ustanovení zmluvy Všetky právne vzťahy výslovne neupravené v Zmluve sa budú riadiť POP, VOP a právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

11. Pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručенú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní, v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo ak sa zásielka vráti ako nedoručená. Banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky. (čl. 10.3 VOP).

12. Podľa bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej len „POP“) za Prípado porušenia sa považuje omeškanie Dlžníka so splácaním Pohľadávky Banky o viac ako 3 mesiace. Ak nastane niektorý z uvedených Prípado porušenia Banka môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky Banky a požadovať splatenie Pohľadávky Banky v lehote, ktorú Banka oznámi v Oznámení o mimoriadnej splatnosti.

13. Výzvou zo dňa 12.7.2019 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že k 12.7.2019 je v omeškaní so splácaním sumy 1107,74 eur a vyzval žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

14. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 14.8.2019 právny predchodca žalobcu uviedol, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 1.1.2015. Oznámil žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 12.8.2019 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky v lehote 15 dní. Výzvu žalovaný podľa žalobcom predloženej kópie doručky prevzal dňa 19.8.2019.

15. Pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 22.8.2019 vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 2686,84 eur a upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky.

16. Oznámením o postúpení pohľadávky z 10.12.2019 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že pohľadávka z úveru č. 5134261516 bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1014/2019/CE uzatvorenej dňa 9.12.2019 postúpená na žalobcu.

17. Pohľadávka voči žalovanému bola žalobcovi postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1014/2019/CE uzatvorenej dňa 9.12.2019 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako

postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. V prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1014/2019/CE je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy.

18. Výzvou zo dňa 29.5.2020 - Pokusom o zmier žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 3158,92 eur najneskôr do 8.6.2020. Uvedená listina bola podaná na poštovú prepravu dňa 1.6.2020 ako je zrejmé z pripojeného podacieho hárku.

19. V podaní z 6.5.2021 žalobca uviedol, že žalovaný dňa 21.08.2017 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2 000,00 eur, žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 2,99 eur, a to nasledovne: 05.10.2017 sumu 2,99 eur, z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 0,00 eur, na riadny úrok suma vo výške 2,99 eur, na úrok z omeškania vo výške 0,00 eur a na poplatky suma vo výške 0,00 eur, postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu. Poplatky v celkovej výške 24,64 eur sú v platobnej histórii označený nasledovne: 04.10.2017 Poplatok za poistenie k úveru 2,16 eur, 04.11.2017 Poplatok za poistenie k úveru 2,16 eur, 21.11.2017 Zmluvná pokuta za omeškanie 8,00 eur, 04.12.2017 Poplatok za poistenie k úveru 2,16 eur, 21.12.2017 Zmluvná pokuta za omeškanie 8,00 eur, 04.01.2018 Poplatok za poistenie k úveru 2,16 eur. Z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 0,00 eur, neuhradené poplatky predstavovali sumu vo výške 24,64 eur. Zmluvný úrok v celkovej výške 714,03 eur je v platobnej histórii označený ako „Predpis riadneho úroku“, z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 2,99 eur, úrok zo dňa 05.09.2017 bol postúpený v poníženej výške 8,59 eur, neuhradený zmluvný úrok predstavoval sumu vo výške 711,04 eur a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) podľa nasledovného vzorca: dlžná istina * úroková sadzba / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia. Zmluvný úrok z omeškania vo výške 50,97 € je v platobnej histórii označený ako „Predpis úroku z omeškania“, z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok z omeškania započítaná suma vo výške 0,00 eur, neuhradený zmluvný úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 50,97 eur, vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) nasledovne: výška omeškaných splátok * 5% / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia. Po zosplatnení úveru bol žalovanému účtovaný úrok z omeškania vo výške 34,73 eur a vyčíslený je za príslušné obdobie podľa nasledovného vzorca: výška dlžnej istiny alebo výška dlžného riadneho úroku ku dňu zosplatnenia * 5% / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia.

20. V podaní z 8.7.2021 žalobca uviedol, že žalovaný na pojednávaní namietal správnosť celkovej čiastky spojenej s úverom uvedenej v zmluve vo výške 2 943,29 eur ako aj výšku PRMN. Žalobca má za to, že celková čiastka spojená s úverom ako aj RPMN sú v Zmluve uvedené správne na základe nižšie uvedeného. Žalobca poukázal na § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch a na § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa časti I. čl. 1 bodu 1 Zmluvy predstavuje výška splátky od 05.10.2017 do 05.09.2022 sumu vo výške 49,07 eur mesačne. Podľa časti I. čl. 1 bodu 1 Zmluvy predstavuje počet splátok 60 od 05.10.2017. Podľa časti I. čl. 1 bodu 1 Zmluvy nastáva konečná splatnosť úveru dňa 05.09.2022. Podľa časti I. čl. 1 bodu 1 Zmluvy predstavuje celková čiastka spojená s úverom sumu vo výške 2.943,29 eur. Podľa bodu 5.17. Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“): „Posledná splátka je vo výške zostatku Pohľadávky Banky. Celková výška spotrebiteľského úveru predstavuje sumu vo výške 2 000,00 eur, ktorá bola žalovanému poskytnutá. Výpočet celkovej čiastky ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru použitý žalovaným, považujeme za svojvoľný, pretože nezohľadňuje výšku poslednej splátky v sume zostatku pohľadávky podľa bodu 5.17. Úverových podmienok. V zmysle bodu 5.17. predstavovala výška poslednej splátky sumu 48,16 eur. Pri celkovej sume spojenej s úverom je potrebné postupovať nasledovne: $59 \times 49,07 \text{ eur} - \text{splátky splatné od } 05.10.2017 \text{ do } 05.08.2022 + 1 \times 48,16 \text{ eur} - \text{splátka splatná } 05.09.2022 \text{ podľa bodu } 5.17 \text{ Úverových podmienok} = 2\,895,13 + 48,16 = 2\,943,29 \text{ eur}$. Žalobca má za to, že RPMN uvedená v Zmluve vo výške 17,34 % je správna, pričom výpočet v zmysle Prílohy č. 2 k ZoSÚ je nasledovný: Klient si v banke požičal spotrebiteľský úver vo výške 2 000,00 eur. V zmysle Zmluvy predstavovala mesačná splátka sumu vo výške 49,07 eur. Žalobca poukázal na § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský úver mal žalovaný splácať v 60 mesačných splátkach, výška mesačnej splátky bola stanovená na sumu vo výške 49,07 eur. V zmysle bodu 5.17 Úverových podmienok „Posledná splátka je vo výške zostatku Pohľadávky Banky.“ vzhľadom k uvedenému predstavovala výška poslednej splátky sumu 48,16 eur. $2\,000,00 \text{ EUR} = (49,07 \text{ EUR}) / ((1+i)^{45/365}) + (49,07 \text{ EUR}) / ((1+i)^{76/365}) + (49,07 \text{ EUR}) / ((1+i)^{106/365}) + (49,07 \text{ EUR}) / ((1+i)^{137/365}) + \dots + (48,16 \text{ EUR}) / ((1+i)^{1841/365})$ $i = 0,17339430451$. Ročná

percentuálna miera nákladov je 17,34 % (pri presnosti na dve desatinné miesta). Žalobca vzhľadom na vyjadrenia žalovaného súhlasil s plnením uplatňovaného nároku formou mesačných splátok vo výške 50,00 eur. Konečné rozhodnutie nechal na posúdení súdu, nakoľko žalobca nepozná presnú finančnú situáciu žalovaného.

21. V podaní z 20.8.2021 žalobca uviedol, že poplatok za poistenie vo výške 2,16 eur bol započítaný priamo v mesačnej splátke dohodnutej v Zmluve t. j. 49,07 eur (resp. 48,16 eur pri poslednej splátke). Pri výpočte RPMN teda bol tento poplatok zohľadnený. Žalobca k vyjadreniu pripojil aj amortizačnú tabuľku.

22. V podaní z 24.8.2021 žalobca uviedol, že primárna návratnosť bola overená nasledovne: čistý mesačný príjem: 390,00 eur, overený v Sociálnej poisťovni, rodinný stav: slobodný, počet nezaopatrených detí: 0, Závazky: 0 eur, výdavky na domácnosti: 198,09 eur, disponibilný príjem 390 - 198,09 = 191,91 eur. Existujúce splátky úverov a úverová história klienta bola overená dopytom do Úverového registra. V prílohe podania zaslal žalobca print screen dopytu do úverového registra žalovaného.

23. Žalobca v podaní z 28.9.2021 uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur, ktorý žalovaný čerpal dňa 21.08.2017. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil dňa 05.10.2017 sumu 2,99 eur. Žiadnu ďalšiu úhradu žalovaný nevykonal. V zmysle zmluvy o splátkovom úvere vznikol žalovanému riadny úrok v celkovej výške 714,03 eur, zmluvný úrok z omeškania vo výške 50,97 eur, úrok z omeškania po vyhlásení mimoriadnej splatnosti vo výške 34,73 eur a poplatky vo výške 24,64 eur. Úhrada žalovaného zo dňa 05.10.2017 vo výške 2,99 eur bola započítaná na riadny úrok, z čoho vyplýva, že na riadnom úroku zostal neuhradený rozdiel vo výške 711,04 eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaný nevykonal žiadnu úhradu. K výzve súdu v prílohe zasielame výpis z úveru, doručenkú k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.08.2019. Žalobcovi bolo doručené podanie žalovaného vo veci žiadosti o oslobodenie od trov konania. Žalobca má za to, že majetkové pomery strany konania nepredstavujú dôvody osobitného zreteľa a žalobca žiada priznať náhradu trov konania.

24. V podaní z 29.9.2021 žalobca uviedol, že k doručeniu Oznámenia o postúpení pohľadávky žalobca uvádza, že je právne irelevantné, či ho žalovaný aj skutočne prevzal, nakoľko pri hmotnoprávných úkonoch platí podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí tzv. teória dôjdenia, v zmysle ktorej sa nevyžaduje aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačuje, že sa dostal do dispozičnej sféry adresáta. Žalobca poukázal na závery Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.01.2011 sp zn. 5 Cdo 129/2010, podľa ktorých všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť.

25. Z predloženého výpisu z úveru č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovanému bolo poskytnutých dňa 21.8.2017 poskytnutých 2000,- eur, pričom žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 2,99 eur.

26. V písomných vyjadreniach žalovaný poukázal najmä na svoju majetkovú situáciu a celkovú sociálnu situáciu a predložil súdu na jej preukázanie sobášny list s manželkou ako aj rodné listy maloletých detí. Predložil aj osvedčenie o evidencii motorového vozidla Škoda Octavia rok výroby 2006, ktorého je vlastníkom.

27. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že nárok žalobcu je plne dôvodný a tomuto žiada vyhovieť. Žalobca sa nestotožňuje s tvrdením, že úver poskytnutý na základe zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca nesúhlasil ani s nepriznaním trov právneho zastúpenia vo vzťahu k žalovanému, nakoľko tento má dlhodobý problém so splácaním svojich záväzkov. Poukázal tiež na svoje písomné vyjadrenia vo veci.

28. Žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v priebehu pojednávaní uviedol, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie správnosti údajov o celkovej čiastke úveru a taktiež pre absenciu predpokladov použitých pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluvnom formulári. Žalovaný nerozporuje nárok žalobcu na poskytnutú istinu s úrokom z omeškania po odrátaní úhrad zo strany žalovaného. Žalovaný tiež poukázal na svoju nepriaznivú majetkovú a celkovú sociálnu situáciu, pričom z vedeného dôvodu žiadal povoliť úhradu dlhu v primeraných splátkach po 50,- eur a zároveň žalobcovi nepriznať nárok na náhradu trov konania.

29. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

31. V zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

33. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa)

34. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

35. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

37. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

38. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

39. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

40. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

41. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

42. Ako vyplýva z § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

43. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

45. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

46. V zmysle § 526 ods. Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

47. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

48. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

49. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

50. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

51. Nepochybné zmluva uzavretá medzi účastníkmi záväzkového vzťahu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

52. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzavretá úverová zmluva, ktorá je absolútnym obchodom a takýto vzťah sa spravuje treťou časťou Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. V predmetnej veci však ide o spotrebiteľský úver, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Za spotrebiteľský úver sa považuje akákoľvek odložená platba a samozrejme napriek absolútnemu obchodu sa úver popri inštitúte pôžičky nedá nezahrnúť medzi právne vzťahy označené ako spotrebiteľské úvery. Ide však o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ úver prijíma na spotrebu. Teda ide o

typicky občianskoprávny vzťah. Spotrebiteľský úver je jeden z najfrekventovanejších občianskoprávných vzťahov.

53. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

54. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

55. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

56. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

57. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola dňa 21.8.2017 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2000,- eur žalovanému. Výška úrokovej sadzby bola 15,90% ročne v deň uzatvorenia zmluvy banka poskytla zľavu z úrokovej sadzby - po zohľadnení zľavy 13,90%. Výška RPMN bola 17,34% ročne, priemerná hodnota RPMN bola 12,57% ročne. Žalovaný mal úver splácať v 60 mesačných splátkach po 49,07 eur, pričom splatnosť prvej splátky nastala dňa 5.10.2017 a konečná splatnosť úveru bola 5.9.2022. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 2943,29 eur.

58. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom s poukazom na splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách.

59. Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť, aby sa zabezpečila účinnosť doručovania právnych úkonov - zmluvnej strane nemožno pričítať v jej neprospech, že doručovala na pôvodne dohodnutú adresu, ak jej táto zmena nebola včas oznámená (z dôvodu právnej istoty v právnych vzťahov možno odporučiť dojednať notifikačnú povinnosť týkajúcu sa zmien v doručovaní výslovným spôsobom v zmluve). Je neprípustné, aby adresát porušením povinnosti oznámiť novú adresu požíval výhody spočívajúce v zmarení právnych účinkov pre neho nepriaznivých právnych úkonov, a to na úkor konajúcej osoby, ktorá koná v súlade s tým, čo bolo pre doručovanie dohodnuté. Je irelevantné, či sa adresát v mieste doručovania skutočne zdržiava - dôležité je to ako vymedzil spôsob prijímania zásielok v zmluve. Predpokladá sa, že ak účastník zmluvy uvedie určitú adresu, tak tým

vymedzil svoju dispozičnú sféru, kde má zabezpečenú možnosť oboznámiť sa s doručovanou zásielkou. Opačná argumentácia by totiž viedla k absurdným dôsledkom - zmluvná strana by úmyselne uviedla adresu, na ktorej sa nezdržiava, aby znemožnila účinné doručovanie. Takto dojednanú fikciu doručenia možno istým spôsobom považovať za nadbytočnú, nakoľko pri doručovaní hmotnoprávných úkonov sa nevyžaduje reálne prevzatie zásielky adresátom - z toho vyplýva, že aj bez takto dojednanej fikcie doručenia sa bude právny úkon považovať za doručený bez ohľadu na jeho faktické prevzatie, ak dôjde do dispozičnej sféry adresáta (porovnaj R4/2021).

60. Žalobca v danom prípade predloženou doručenkou a poštovými podaciami hárkami preukázal, že výzvy z 12.7.2019, 22.8.2019 ako aj 14.8.2019 doručoval na poslednú jemu známu adresu žalovaného uvedenú v zmluve. Žalovaný nepreukázal, že by oznámil právnemu predchodcovi žalobcu inú adresu na doručovanie. Právny predchodca žalobcu tak mal za to, že doručuje zásielky do dispozičnej sféry žalovaného. Zo strany žalovaného uvedené skutočnosti ohľadne doručenia výziev ani namietané neboli.

61. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 9.12.2019 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1014/2019/CE, pričom v Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1014/2019/CE je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

62. K postúpeniu pohľadávky došlo v danom prípade v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

63. Výzvou zo dňa 12.7.2019 totiž oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že k 12.7.2019 je v omeškaní so splácaním sumy 1107,74 eur a vyzval žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Podľa žalobcom predloženého poštového hárku č. EPH167920913 bola zásielka s výzvou odovzdaná na poštovú prepravu dňa 12.7.2019. Listina bola doručená žalovanému dňa 25.7.2019, (čo je informácia všeobecne dostupná prostredníctvom internetovej stránky <https://tandt.posta.sk/> na základe podacieho čísla RE64979186SK).

64. Následne došlo listom z 14.8.2019 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky z predmetnej zmluvy. Podľa predloženej doručeny sa listina dostala do dispozičnej sféry žalovaného dňa 19.8.2019.

65. Vyššie uvedené preukazuje splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to uplatnenie práva dodávateľa podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

66. Následne listom z 22.8.2019 pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 2686,84 eur a upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky. Vyššie uvedené listiny boli doručované žalovanému na adresu uvedenú v zmluve. Podľa žalobcom predloženého poštového hárku č. EPH171969382 bola zásielka s výzvou odovzdaná na poštovú prepravu dňa 26.8.2019. Listina bola doručená žalovanému dňa 28.8.2019, (čo je informácia všeobecne dostupná prostredníctvom internetovej stránky <https://tandt.posta.sk/> na základe podacieho čísla RE64985863SK).

67. K postúpeniu pohľadávky došlo dňa 9.12.2019, čo bolo žalovanému oznámené listom z 10.12.2019. Podľa žalobcom predloženého poštového hárku č. EPH183373270 bola zásielka s oznámením odovzdaná na poštovú prepravu dňa 11.12.2019. Listina bola doručená žalovanému dňa 13.12.2019, (čo je informácia všeobecne dostupná prostredníctvom internetovej stránky <https://tandt.posta.sk/> na základe podacieho čísla RE64999739SK).

68. Žalovaný vzniesol v danej veci námietku premlčania, pričom zároveň je súd povinný aj z úradnej moci zaoberať sa premlčaním žalobcom uplatneného nároku.

69. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

70. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

71. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

72. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

73. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

74. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého dlhu sa premlčujú jednotlivé splatné splátky. Veriteľ totiž svoje právo na zaplatenie celého zvyšku dlhu môže uplatniť iba do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak veriteľ toto svoje právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu, prestane dňom zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu. Jednotlivé splátky sa opäť premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok.

75. Žaloba bola podaná na súde dňa 14.8.2020. Nepremľčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby. Premľčanými by mohli byť splátky splatné do 14.8.2017. Nakoľko v danom prípade bola zmluva uzavretá 21.8.2017 a prvá splátka úveru splatná 5.10.2017 (čl. I. bod 1. zmluvy), žiadna zo splátok spotrebiteľského úveru nie je premlčaná.

76. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právny úkonom. Situácia sa teda zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

77. Právo veriteľa na uplatnenie tzv. straty výhody splátok sa premlčí v trojročnej premlčacej dobe; pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci okamih, kedy sa stala splatnou splátka, v dôsledku nezaplatenia ktorej veriteľ právo na stratu výhody splátok uplatnil (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 26 Cdo 3012/2015 z 2. 11. 2015).

78. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva.

79. Ak veriteľ právo na zosplatenie celého dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, účinne uplatní, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo. Nakoľko v danom prípade už prvá splátka úveru je splatná v lehote kratšej ako tri roky pred podaním žaloby, nemohlo dôjsť k začiatku plynutia premlčacej doby od skoršieho okamihu. Nárok žalobcu uplatnený žalobou tak nie je premlčaný, a to ani čiastočne.

80. Súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či zmluva uzavretá medzi stranami sporu spĺňala všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy.

81. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že odplata za poskytnutie úveru musí byť úmerná okrem iného aj bonite klienta, pričom vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie únijné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

82. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity žalovaného právny predchodca žalobcu mal nejaké údaje o výške príjmu žalovaného, avšak nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

83. Povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa vyplýva aj z Rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. júna 2021 C 303/20, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) SA proti KM, za účasti: Prokuratura Okregowa w Kielcach. Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.

84. Žalobca napriek výzve doložil súdu iba dopyt do úverového registra žalovaného. Žalobca nepreukázal, že skúmal výdavky žalovaného, najmä jeho náklady na bývanie, splácanie iných úverov. Neoveroval žalovaným uvádzaný príjem, napríklad potvrdením zamestnávateľa, výplacnou páskou a podobne. Nepreukázal ani tvrdenú skutočnosť, že príjem overoval prostredníctvom registra Sociálnej poisťovne. Nedostatočnému zisťovaniu bonity žalovaného nasvedčuje aj žalobcom uvádzaná skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy mal mať 0 nezaopatrených detí, pričom z lustrácie v Registri obyvateľov je zrejmé, že žalovaný má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým synom narodeným v januári 2014 a v apríli 2017. Uvedená skutočnosť teda bola zrejmá už pri uzatváraní zmluvy dňa 21.8.2017. Údaje o majetkovej situácii žalovaného nie sú zrejmé ani z údajov v zmluvnom formulári.

85. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

86. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej

existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

87. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o príjme žalovaného (potvrdenie zamestnávateľa), doklady o výdavkoch žalovaného pri uzatváraní zmluvy a ani výpisy z dostupných registrov. Žalobca nemal vedomosť ani o vyživovacích povinnostiach žalovaného.

88. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že úver bol poskytnutý spotrebiteľovi bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno preto žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

89. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

90. Súd podporne udáva, že v danom prípade existujú aj pochybnosti o správnom určení celkovej čiastky úveru, ktorá skutočnosť bola žalovaným namietaná, teda údaj vyžadovaného podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

91. Zo zmluvy totiž nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru ani zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných. Žalobca udáva v časti I. čl. I. bode 1 zmluvy, že výška mesačnej splátky je 49,07 eur (od 5.10.2017), počet splátok 60 a celková čiastka spojená s úverom je 2943,29 eur. Avšak už 60 splátok po 49,07 eur predstavuje spolu sumu 2944,20 eur. Uvedenú skutočnosť žalobca ozrejmil tým, že posledná splátka úveru predstavovala 48,16 eur. Uvedená skutočnosť však nie je zrejmá z obsahu zmluvného formulára a údaj o výške poslednej splátky sa v ňom nikde nenachádza. Uvedené má zároveň vplyv na určenie ďalšej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to správnosti údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov (11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch).

92. Pokiaľ ide o správnosť údajov o RPMN ako aj celkovej čiastke, uvedená odchýlka bola niektorou judikatúrou vyhodnotená tiež ako zanedbateľná pre identifikáciu rozsahu záväzku spotrebiteľa (porovnaj závery rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/232/2019 z 13. 02. 2020 pri posudzovaní obdobnej zmluvy žalobcu (jeho právneho predchodcu) ako v danom prípade). Pri absencii ďalších nedostatkov by bolo zrejme možné uvedenú odchýlku akceptovať bez sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

93. Tu je však potrebné poukázať aj na nejednoznačne stanovenú úrokovú sadzbu v zmluvnom formulári, a to fixnú do splatnosti 15,90% ročne v deň uzatvorenia zmluvy a 13,90% ročne po poskytnutí zľavy vo výške a za podmienok uvedených vo zverejnení. Uvedená náležitosť tak jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku pri uzavretí zmluvy, navyše za nejednoznačne stanovených podmienok, respektíve podmienok nevyplývajúcich priamo zo zmluvného formulára. Uvedené ustanovenie tak oprávňuje za nejasných podmienok uplatňovať proti žalovanému rôzne sadzby úroku z úveru, čo žalobca (jeho právny predchodca) aj urobil, nakoľko zo špecifikácie dlžnej sumy zo dňa 6.5.2021 je zrejmé, že žalovanému bol účtovaný úrok 13,90% ročne do 11.3.2018 a od 12.3.2018 pri sadzbe 15,90% ročne.

94. Nie len na okraj súd poznamenáva, že úroková sadzba 15,90% ročne už aspiruje aj na sadzbu úroku v rozpore s dobrými mravmi (prevýšenie o 100% oproti obdobným úverom v bankách, kde v auguste 2017 činila priemerná úroková sadzba 7,04% ročne pri obdobných úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov (nové obchody)).

95. Nejednoznačné uvedenie úrokovej sadzby je možné považovať za absenciu obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ako aj časových období, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienok a spôsobu vykonania tejto zmeny.

96. Uvedené je tak spôsobilé privodiť nejednoznačnosť až zmätočnosť ustanovení zmluvy a spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku pri uzavretí zmluvy. Údaje v zmluve uvedené nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Za daných okolností v spojení s neposúdením s odbornou starostlivosťou schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, je možné aj vyššie uvedené nedostatky v ich súhrne vyhodnotiť ako dôvod bezúročnosti spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanému, a to v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

97. Súd poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

98. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

99. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov). Žalovanému bolo pôvodným veriteľom poskytnutých 2000,- eur. Úhrady žalovaného predstavovali sumu 2,99 eur.

100. Súd preto žalovaného zaviazal na zaplatenie nesplatenej istiny úveru žalobcovi v sume 1997,01 eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

101. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručeníu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

102. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

103. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vloženíu do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

104. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy 1997,01 eur od 10.12.2019 (zosplatenie bolo podľa predloženej doručenky do sféry dispozície žalovaného doručené už dňa 19.8.2019) do zaplatenia.

105. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 10.12.2019 bola základná

úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,00 % ročne.

106. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plyní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

107. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Ako súd zistil z predloženého tlačiva pre dokladovanie pomerov ako aj vyjadrenia právnej zástupkyne žalovaného, žalovaný pracuje s priemerným mesačným príjmom 410,- eur. S manželkou, ktorá je tohto času nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, bývajú v prenajatom byte, za ktorý platia nájom a poplatky do fondu opráv v sume 125,03 eur, SIPO 85,48 eur. O uvedených skutočnostiach žalovaný súdu predložil listinné dôkazy, a to potvrdenie o svojom príjme, potvrdenie o ohľadne manželky žalovaného v evidencii uchádzačov o zamestnanie, faktúru č. 1082021 o výške uhrádzaného nájmu a doklad SIPO II. Taktiež sa starajú o dve maloleté deti, starší syn Peter navštevuje prvý ročník Základnej školy v Holčíkovciach a mladší syn H. navštevuje materskú školu. Žalovaný má v tejto súvislosti okrem stravy, ošatenia, školských potrieb aj ďalšie výdavky na školskú družinu, školné 2 a 5 eur na mesiac. Medzi ďalšie nevyhnutné výdavky žalovaného ako aj jeho rodiny predstavujú poplatok Antik 19,92 eur mesačne, zákonná poisťka na automobil 40,29 eur štvrťročne. Okrem pohľadávky, resp. dlhu, ktorý má žalovaný voči žalobcovi, manželka žalovaného bola rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 7Csp/58/2020 zo dňa 12.5.2021 zaviazaná zaplatiť žalobcovi EOS KSI sumu 300,- eur s príslušenstvom, kde je boli povolené splátky po 10 eur mesačne, taktiež platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7 Up/1518/2019 zo dňa 24.1.2020 bol zaviazaná zaplatiť spoločnosti Kruk Česká a Slovenská republika s.r.o. sumu 4310,52 eur, kde sa jej po nadobudnutí právoplatnosti tohto platobného rozkazu podarilo s veriteľom dohodnúť alebo spísať dohodu o splátkach po 70,- eur mesačne, taktiež rozsudkom súdu Humenné č.k. 7Csp/48/2020 zo dňa 18.1.2020 bola zaviazaná manželka žalovaného zaplatiť spoločnosti Orange Slovensko a.s. sumu 296,30 eur s príslušenstvom, kde jej boli povolené splátky po 15,- eur, taktiež ďalší záväzok, ktorý má manželka žalovaného, je záväzok voči spoločnosti Kruk Česká a Slovenská republika v sume 1052,23 eur so zákonným úrokom z omeškania, ktorý spláca v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur. Uvedené skutočnosti žalovaný doložil aj listinnými dôkazmi preukazujúcimi jeho tvrdenia. Žalovaný navrhol, aby mu súd umožnil splácať dlh v primeraných mesačných splátkach po 50,- eur. S uvedenou skutočnosťou žalobca súhlasil vo vyjadrení z 8.7.2021.

108. Súd nemohol prehliadnuť skutočnosť, že žalovaný pracuje a popri nepriaznivej majetkovej situácii sa snaží svoje a prípadne manželkine dlhy splácať.

109. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa, pričom žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

110. Žalovaný ako spotrebiteľ si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitol v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre neho devastujúce.

111. Súd, ktorý rozhoduje o čase plnenia žalobou uplatneného nároku nie je viazaný pôvodne dojednanými splátkami, môže však pri stanovení výšky splátok zohľadniť situáciu existujúcu v čase rozhodovania. Ak spotrebiteľ svoj dlh nebude plniť spôsobom určeným rozsudkom, omeškanie jednej zo splátok bude mať za následok zročnosť celého dlhu. Plynutie času nemá na postavenie žalobcu negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu. Žalobca je obchodnou spoločnosťou so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/130/2018 z 17. 12. 2018).

112. Splácanie pôvodného dlhu podľa zmluvy bolo rozvrhnuté na 60 splátok, pričom v danom prípade splácanie priznanie dlžnej istiny 1997,01 eur stanovenými primeranými splátkami po 50,- eur mesačne nepresiahne dobu splácania 40 mesiacov.

113. Stanovená výška splátky neúmerne nepredĺži dobu splácania oproti pôvodnej zmluve a zároveň existenčne neohrozí žalovaného (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25Co/101/2018 z 30. 04. 2019).

114. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

115. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

116. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

117. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

118. Z pôvodne uplatnenej sumy 2821,38 eur s ďalším nevyčísleným príslušenstvom, žalobca dôvodne uplatňoval sumu 1997,01 eur spolu s príslušenstvom, vo zvyšku súd žalobu zamietol. Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu vznikol proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42% ($70,78\% - 29,22\% = 41,56\%$).

119. Výnimku pri rozhodovaní o trovách konania predstavuje ustanovenie § 257 CSP, ktorého účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynuli z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliadne na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti. Môže tak dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (viď. uznesenie Ústavného súdu SR z 08.12.2011, sp. zn. II.ÚS/563/2011).

120. Z IV (s. 64): Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všimnúť si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní.

121. Účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, nemožno s odvolaním sa na § 150 (teraz § 257 CSP) nepriznať náhradu trov konania len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodovania v určitom druhu nároku. Jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (R 34/1982).

122. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 150 OSP treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dosah takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 OSP (§ 257 CSP) sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu

nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. (Rozsudok NS SR, sp. zn. 3M Cdo 5/2006).

123. Aplikácia § 257 Civilného sporového poriadku pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sice sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa zásady úspechu v konaní, príslušný súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Takéto rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Rozhodovanie o trovách konania je v podstate druhotným aspektom konania, preto z pohľadu ústavnoprávnej udržateľnosti rozhodnutia nepovažuje za nevyhnutné, aby všeobecný súd za každých okolností poskytol stranám v konaní priestor, aby sa vyjadrili k potenciálnej aplikácii § 257 Civilného sporového poriadku. (uznesenie Ústavného súdu SR zo 6. 6. 2019, sp. zn. II. ÚS 113/2019)

124. Z obsahu spisu súd zistil, že uvedený prípad spĺňa vyššie uvedené podmienky potrebné pre aplikáciu § 257 CSP. V predmetnom prípade sa žalovaný nachádza v extrémne nepriaznivej finančnej a životnej situácii, nakoľko jeho príjem sa pohybuje iba na úrovni minimálnej mzdy, pričom jeho manželka je nezamestnaná a spoločne majú vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom vo veku 4 a 7 rokov. Zároveň splácajú ďalšie 4 pohľadávky z úverov. Ako žalovaný preukázal, voči jeho manželkou bolo vedených viacero konaní, kde veritelia žiadali zaplatenie ďalších pôžičiek, pričom uvedené nároky boli aj jednotlivými rozhodnutiami týmto veriteľom priznané. Nad žalovaným tak z uvedeného dôvodu rovnako visí hrozba exekúcie prisúdených pohľadávok.

125. Uplatnenie zásad, na ktorých spočíva rozhodovanie o náhrade trov konania sa v danej veci javí ako neprímeraná tvrdosť voči žalovanému, ktorý je beztak v ťaživej sociálnej situácii (pozri aj Najvyšší súd SR, sp.zn. 5M Cdo/24/2011) a odstránenie tejto tvrdosti súd považuje jednoznačne za dôvod hodný osobitého zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania strane sporu, ktorá bola vo veci procesne plne úspešná.

126. Nakoľko pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 257 CSP treba prihliadať na pomery všetkých strán sporu a treba zohľadniť aj dosah takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka, súd prihliadol aj na pomery na strane žalobcu. Nakoľko ide v danom prípade o právnickú osobu, je možné jednoznačne vyhodnotiť, že zníženie majetku žalobcu výnimočným nepriznaním náhrady trov právneho zastúpenia, by nemohlo v žiadnom prípade ohroziť existenciu tohto subjektu. V majetkovej sfére žalobcu nedôjde k značnému úbytku a nepriznanie trov právneho zastúpenia tejto strane v predmetnej veci bude mať zanedbateľný dopad na jeho celkovú majetkovú situáciu.

127. Naopak žalovaného, splácajúceho spoločne s nezamestnanou manželkou ďalšie štyri úvery a vyživujúceho dve maloleté deti vo veku 4 a 7 rokov, existenčne ohrozuje aj pohľadávka na náhradu časti trov konania v danej veci.

128. Naviac súd zohľadnil aj postoj žalovaného v konaní, ktorý prejavil ochotu splácať žalobcov dlh v nenamietanom rozsahu, kedy od začiatku žiadal o povolenie plniť tento dlh primeranými splátkami. Uloženie povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania by mohlo negatívnym spôsobom ovplyvniť sociálnu, finančnú sféru žalovaného a ohroziť jej jeho uspokojovať základné životné potreby. Na druhej strane žalobca je spoločnosť so stabilným zázemím a nepriznanie náhrady trov konania nie je spôsobilé ju ohroziť (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/109/2019 z 26. 05. 2020).

129. Nakoľko bola zistená existencia vyššie popísaných dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, súd dospel k záveru, že úspešnému žalobcovi je potrebné náhradu trov konania nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.